

maa finde denne Anskaffelse absolut nødvendig, og da det anslaaede Beløb ikke vil kunne afholdes af det til Brandvæsensudgifter vedrørende de kongelige Bygninger bevilgede Beløb, tillader jeg mig at anmode det ærede Finansudvalg om til 2den Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1914—15 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 14 A. IV. B. 8. Forvaltningen af de under Indenrigsministeriet hørende Bygninger. Andre Udgifter.
Summen forhøjes med..... 1 510 Kr.

OVE RODE.

Fr. Martensen-Larsen.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

71) A. VIII. B. *Nyt Nummer. Udgift i Henhold til Lov Nr. 110 af 29. April 1913 om Arbejdsanvisning.* Skrivelse fra Indenrigsministeren:

Indenrigsministeriet. København, den 1. December 1914.

Ved Lov om Arbejdsanvisning af 29. April 1913 § 6, sidste Stykke, er der givet anerkendte Arbejdsanvisningskontorer Bemyndigelse til at yde Rejsehjælp til Personer, til hvilke der anvises Arbejde udenfor deres Hjemsted; saadan Rejsehjælp maa dog ikke overstige Halvdelen af Billettaksten for Befordringen paa Jernbane eller Dampskib.

Den nævnte Lovbestemmelse forpligter ikke Kontorerne til at yde Rejsehjælp, og saadan Hjælp ydes derfor kun, naar Omstændighederne taler derfor. Efter Meddelelse fra Arbejdsanvisningsdirektøren er Forholdet i Praksis ordnet paa den Maade, at den paagældende Arbejdsgiver ved Anvisningen faar Underretning om, at Rejseudgifterne — eventuelt Halvdelen af disse, naar Kontoret overtager den anden Halvdel — ved Udsendelse af Postopkrævning vil blive forlangt indbetalt til Kontoret. For saa vidt angaar Centralarbejdsanvisningskontoret i København, er der truffet Overenskomst mellem Københavns Magistrat og Statsbanerne, Slangstrup-Banen samt „Det forenede Dampskibsselskab“ om, at Kontoret leverer vedkommende Arbejdere en udfyldt Rekvisitionsblanket paa Billet til den Arbejdsstedet nærmest liggende Jernbanestation eller Havn, hvorefter Afregning mellem Kontoret og nævnte Befordringsinstitutioner foretages ved hver Maanedes Udgang.

Under de nuværende overordentlige Forhold indtræffer der imidlertid Tilfælde, hvor den ovenfor omhandlede Ordning ikke kan anses for fyldestgørende, idet Anvisning af Arbejdskraft, navnlig til Pladser paa Landet, i disse Tilfælde ikke vil kunne foretages, saafremt der skal afkræves Arbejdsgiverne nogen Del af Rejseudgifterne. Under Henvisning hertil har Arbejdsanvisningsdirektøren indstillet, at der ekstraordinært af Statskassen stilles et Beløb til Raadighed for de anerkendte Arbejdsanvisningskontorer til Dækning af den Del af de omhandlede Rejseudgifter, som ikke kan udredes af Kontorernes Midler. I saa Henseende vil et Beløb af 1 000 Kr. efter Arbejdsanvisningsdirektørens Formening kunne anses for passende for indeværende Finansaar, medens der, saafremt Forholdene er uforandrede, vil udkræves en noget større Bevilling i det kommende Finansaar.

Da Indenrigsministeriet kan tiltræde Arbejdsanvisningsdirektørens Indstilling, tillader jeg mig at anmode det ærede Finansudvalg om til 2den Behandling